

Бубенко І.В., Панасюк Т.,

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Інноваційний розвиток економіки є суттєвим чинником глобальної інтеграції, оскільки створює якісно нові умови для економічного розвитку України завдяки підвищенню ефективності промислового виробництва. Тому в Україні необхідно створювати відповідні механізми для інвестування в науково-інноваційні процеси, у відновлення вітчизняного виробництва, яке здатне виробляти конкурентоспроможну продукцію. Це можливо за умов інтенсифікації виробництва шляхом залучення нових прогресивних технологій, збереження висококваліфікованого науково-інноваційного потенціалу[1-3].

Якщо розглядати діяльність підприємства з позиції застосування новітніх технологій, впровадження новацій, реконструкції і технічного переозброєння, то на перший план виходить інноваційно-технологічний потенціал підприємства, який можна охарактеризувати, як сукупність засобів, важелів, інструментів, які наявні на підприємстві, та відповідно, можливостей щодо використання ефективних нововведень у виробничій, фінансовій, управлінській і комерційній діяльності, виходячи зі стратегічних напрямків його розвитку [2].

Розглядаючи формування інноваційно-технологічного потенціалу з позиції забезпеченості ресурсами, слід зазначити той факт, що практично всі ресурси екстенсивного росту вичерпані. Тому існує об'єктивна необхідність прискорення процесу переходу до нової моделі розвитку – інноваційної, що дозволяє не лише ефективно ліквідувати негативні і кризові явища в економіці, але й забезпечити її відчутний зріст. Проте, як свідчить практика, у даний час в Україні інноваційні процеси характеризуються низьким ступенем активності і результативності, що часто обумовлено обмеженим обсягом власних ресурсів і проблемами із-за залучених сторонніх [3].

Врахування специфіки формування інтелектуального ресурсу в харківському регіоні потребує пошуку нетрадиційних механізмів активізації неявного потенціалу, зокрема створення Спеціального режиму інвестиційної діяльності, законодавчо введеного у м. Харкові в 2000 р. терміном на 30 років. Так, виконавці 18 пріоритетних інвестиційних напрямів звільнюються від сплати податку на прибуток перші 3 роки реалізації проекту, а з 4 по 6 роки сплачують цей податок у розмірі 50% діючої ставки. На термін до 5 років скасований податок на додану вартість і стягнення мита по операціях завозу на територію України устаткування та комплектуючих, а також податок на землю на весь період освоєння проекту.

Так, технологічний парк «Інститут Монокристалів», створений у 2000 р. має змогу створювати, власні фонди науково-технічного розвитку за рахунок ряду економічних пільг та стимулів при рішенні проблем медицини і хімічної промисловості, машинобудування і приладобудування, охорони навколишнього середовища, будівництва, електроніки тощо.

Література: 1. Инновационный менеджмент. Учебник для вузов. – М.: Банки и биржи, ЮНИТИ, – 2001. – 329 с. 2. Ланко О. Інноваційна діяльність в системі державного регулювання. – К.:ІЕП НАНУ, 1999. – 254 с. 3. Гриньова В.М., Власенко В.В. Організаційні проблеми інноваційної діяльності на підприємствах: Монографія. – Х.ВД «ІНЖЕК», 2005. – 200 с.